

ny Affattelse af Lovforslaget, der dog heller ikke kan tiltrædes af Mindretallet, som tværtimod anser Lovforslaget i den nye Skikkelse for endnu mere uantageligt end i den oprindelige. Efter den nye Affattelse indføres nemlig alt, hvad der nævnes i det oprindelige Forslag, og tillige alle andre Love og Anordninger m. v., som er gældende for den danske Folkekirke, ja, man har endogsaa ment det fornødent at tage dem med, som maatte blive det, skønt dette dog synes selvfølgeligt. — Man kunde efter denne nye Form for Lovgivning for Sønderjylland have sparet meget Arbejde og Besvær ved kort og godt at vedtage, at alle i Danmark gældende Love og Anordninger skal fra en bestemt Dag ogsaa være gældende i Sønderjylland. Det har man dog ikke ment at kunne gøre paa andre Omraader, og man burde formentlig heller ikke gøre det paa det kirkelige Omraade. — Gennemføres det foreliggende Forslag, vil der dermed gribes stærkt ind i indre kirkelige Forhold i Sønderjylland, hvor der hidtil har raadet ret udstrakt Frihed i saa Henseende. Dette maa Mindretallet i høj Grad beklage, ligesom det ogsaa maa beklage, at Love og Anordninger, som snarest burde ophæves, dermed indføres i Sønderjylland. — Det socialdemokratiske Mindretal knyttede ingen Bemærkninger i Betænkningen til Ændringsforslagene, men Partiets Ordfører (Kammersgaard) udtalte, at man ikke fra den Side havde kunnet overse Rækkevidden af det af Ministeren stillede Ændringsforslag om en helt ny Affattelse af Lovforslaget, men da man ønskede, at »den Frihed, som hidtil har raadet i indre kirkelige Forhold i Sønderjylland, under alle Omstændigheder bevares, havde man været Medforslagsstiller til de nævnte Ændringsforslag«. — Ordføreren for de Konservative (J. Oskar Andersen) tilsagde sit Partis Støtte til Ministerens Ændringsforslag, hvilket i Udvalget var tiltraadt af Venstre og dette vedtoges saaledes i Folketinget med 64 St. mod 49, medens Mindretallets Ændringsforslag forkastedes med samme Stemmetal. Selve Lovforslaget vedtoges med 58 St. mod 49.

Medens et Flertal i Landstingsudvalget (Venstre og Konservative) indstillede Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, udtaler et Mindretal (Socialdemokrater og Radikale), at det finder, at da Hovedbestemmelsen i § 2, 2. Stykke, er den, at »Lov om *Afhændelse* af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug af 4. Oktober 1919« — med visse Lempelser, der dog formentlig ikke kan gaa saa vidt, at de helt sætter Loven til Side — skal bringes til Anvendelse ogsaa i Sønderjylland, og da denne Lovs Hovedbestemmelse er, at Jorderne *skal* udstykkes, bør det her foreliggende Lovforslag ikke kunne indeholde Bestemmelser, der helt kan hindre Udstykning. Dette vil imidlertid blive Tilfældet, hvis »frivillig Overenskomst« ikke opnaas; f. Eks. fordi Menighedsraadet